

res Hænder; og i Fremtiden udleverer Staten Skattekvitteringsbøgerne enten gratis — nemlig naar en gammel Skattekvitteringsbog er udskreven — eller i alt Fald til den Pris, som det koster Staten at anskaffe den. Men dette medfører ganske vist, at Amtstuefuldmægtigene maa have nogen Erstatning for den Indtægt, de hidtil have haft. Deres Løn har ikke været større, end at de ikke godt taale den Nedgang i Indtægt, som vil følge deraf, og derfor er der i § 3 søgt Hjemmel til, at en saadan Erstatning maa ydes dem af Finansministeren. At sige, hvor meget dette i det hele andrager, er ikke let, men antagelig vil det dog komme til at dreje sig om ca. 12,000 Kr. om Aaret, som bliver en Udgift for Statskassen, og som vi altsaa maa give Amtstuefuldmægtigene. Disse Penge have jo hidtil været indkasserede ved Salg af Skattekvitteringsbøger til Skatteyderne med en meget stor Avance, men det er dog vistnok bedre, at Staten betaler dem.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1906 til 31. Marts 1907.

Forhandlingen genoptoges.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg kan takke det ærede Udvalg for den Stilling, det har indtaget til de Forslag, som findes paa mit Budget, kun om et ganske enkelt Forslag har der været nogen Unighed mellem Udvalget og mig, men Forhandlingerne desangaaende ere resulterede i et Forslag, som jeg har kunnet tiltræde. Det er om det Ændringsforslag, Udvalget har stillet angaaende Tilskuddet til Driften af Dansk Kunstindustrimuseum. Man har fra Udvalgets Side ment, at man ikke burde forhøje denne Bevilling, før den Tid er udløben, for hvilken den er given. Nu er Forholdet imidlertid dette, at det er i anden Omgang, at denne Bevilling løber. Det er en Bevilling paa 10 Aar, og den er nu løben i 13 Aar, og jeg har derfor — uagtet jeg ellers i al Almindelighed deler Udvalgets Betragtning — ikke ment at kunne forsvare at sige nej til det danske Kunstindustrimuseum, naar

det søgte om en Forhøjelse, der i øvrigt af mange Grunde var rimelig. Ved Forhandling med Udvalget er det altsaa lykkedes at blive enig om at lade de 5,000 Kr. staa som Tilskud til Kunstindustrimuseet, men at lave det om til en 3-aarig Bevilling. Dette har jeg kunnet tiltræde, thi jeg har intet at indvende imod, at Kunstindustrimuseets Forhold komme under fornyet Overvejelse, naar de 3 Aar ere gaaede, idet jeg selvfølgelig kun kan finde det rimeligt, at Kunstindustrimuseet faar de 5,000 Kr., hvis de datidige Forhold i øvrigt ere lige med Forholdene i dette Øjeblik.

De andre Ændringsforslag, der ere opstillede for mit Budget, ere opstillede af et Mindretal. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og hans Partifælle i Udvalget have saaledes foreslaaet at stryge den Bevilling, der er given til Fællesrepræsentationen for dansk Søfart. Det ærede Medlem omtalte, da han skulde motivere dette Skridt, at en enkelt af de Foreninger, som ere inde under Fællesrepræsentationen, ikke vilde indrømme Mandskabet paa Skibene Ret til at danne Foreninger, og det skulde efter det ærede Medlems Mening være tilstrækkeligt til at nægte Fællesrepræsentationen denne Bevilling. Nu er Forholdet imidlertid dette, at Fællesrepræsentationen bestaar af en Række Foreninger, nemlig: Dansk Dampskibsrederiforening, Dansk Navigatørforening, Dansk Sejlskibsrederiforening, den almindelige danske Skibsførerforening af 1874, Foreningen til Søfartens Fremme, Maskinmesterforeningen, Skipperforeningen i København, Sømandsforeningen og forskellige Søfarts-Forsikringsforeninger, saaledes at Spørgsmaalet om, hvorledes en enkelt af disse Foreninger stiller sig til et ganske specielt Spørgsmaal, jo ikke kan have det allermindste at gøre med Spørgsmaalet om, hvorvidt Staten skal honorere den Konsulentvirksomhed, som Fællesrepræsentationen udfører for Staten. Jeg maa i øvrigt sige, at det har forekommet mig saa meget mærkeligere, at det ærede Medlem har stillet dette Ændringsforslag, som jeg erindrer at have læst i „Social-Demokraten“, at man netop i den seneste Tid fra Rederiforeningernes Side var kommen ind paa at anerkende Foreninger, som Mandskabet havde dannet. Det ærede Medlem omtalte ogsaa Skudsmaalsbøgerne, der tidligere have været Genstand for Forhandling her i Tingene. Som ærede Medlemmer vide, er det forbudt her i Landet — i Modsætning til,